

พระราชวังอศุภนิเวศน์

ในหลวงของเรา... มหากษัตริย์ยอดกตัญญู

ลูก ๆ ทุกคน...ก็ได้รับกันแล้วว่า

ความหวังของแม่ ที่มีต่อลูก 3 หวังคือ

ยามแก่เฒ่า	หวังเจ้า	เผ็กรับใช้
ยามป่วยไข้	หวังเจ้า	เผ็กรักษา
เมื่อถึงยาม	ต้องตาย	วายชีวา
หวังลูกช่วย	บิดา	เมื่อสิ้นใจ

พระราชวังอศุภนิเวศน์

ที่นี่... มาดูตัวอย่างบ้าง..บุคคลที่เป็นยอดกตัญญู ที่ประทับใจอาจารย์มากที่สุด คือใคร ทราบไหม? คือคนในภาพนี้.. ในหลวงของเรา... ในหลวง...นอกจากจะเป็นยอดพระมหากษัตริย์ของโลก..เป็น THE KING OF KINGS แล้ว ในหลวงของเรา ยังเป็นกษัตริย์ยอดกตัญญูด้วย

นพ.ประเวศ วะสี

"พระองค์ทรงสละพระราชกรณียกิจในเรื่องแผ่นดิน และทรงสามารถได้แก่พระราชาที่ทรงมีคุณธรรมที่แท้จริงในเวลานี้... เราต้องเรียนรู้จากพระองค์ท่าน" ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงเสด็จเยี่ยมพระยุคลบาท"

ความหวังของแม่...ทั้ง 3 หวัง ในหลวงปฏิบัติได้ครบถ้วน ... สมบูรณ์ เป็นตัวอย่างที่ดีที่สุด ให้แก่พวกเรา ในหลวงทำกับแม่ยังงัย ? ตามอาจารย์มา...อาจารย์จะฉายภาพให้เห็น...

หวังที่ 1. ยามแก่เฒ่า..หวัง เจ้า.. เฝ้ารับใช้... ใครเคยเห็นภาพที่... สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว...ใครเคยเห็นต่าง ๆ และมีในหลวง..พระองค์เดินไปตลอดทาง... เคยเห็นไหม...? ใครเคยเห็น...กรุณา ยกมือให้ดูหน่อย...ขอบคุณ...เรามีมือลง ตอนสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จไปไหน... มีคนเยอะแยะ... มีทหาร...มีองครักษ์ ...มีพยาบาล.. ที่คอยประคองสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวแล้ว แต่ในหลวงบอกว่า...

“ไม่ต้อง...คนนี่...เป็นแม่เรา...เราประคองเอง”

ตอนเล็ก ๆ แม่ประคองเรา .สอนเราเดิน .หัดให้เราเดิน... เพราะฉะนั้น... ตอนมีแม่แก่แล้ว...เราต้องประคองแม่เดิน เพื่อเทิดพระคุณท่าน... ไม่ต้องอายุใคร... เป็นภาพที่...ประทับใจมาก... เจ้าฟ้าเจ้าแผ่นดิน ท่านกตัญญูต่อแม่.. ประคองแม่เดิน ประชาชนที่มาเฝ้ารับเสด็จ ... สองข้างทาง ฝั่งนี้ 5.000 คน ฝั่งนั้น...8.000 คน

ยกมือขึ้น...สาธุ แซ่ซ้อง..สรรเสริญ “กษัตริย์ยอดกตัญญู...” ในหลวง..เดินประคองแม่.. คนเห็นแล้ว... เขายกมือไหว้... เขายกมือไหว้... เขาไปติดไว้ที่บ้าน เพื่อแสดงความเคารพ...กราบไหว้...

นพ.ประเวศ วะสี

ลองหันมาดูพวกเรา...ส่วนใหญ่ เวลออกไปไหน แต่งตัวได้... ลูกชาย..แต่งตัวได้... ลูกสาว..แต่งตัวสวย... แต่เวลาเดิน..ไม่มีใครประคองแม่...กลัวไม่ไหว...กลัวไม่สวย ข้าราชการ...แต่เครื่องแบบเต็มยศ... ติดเหรียญตรา...เหรียญกล้าหาญ...เต็มหน้าอก... แต่เวลาเดิน..ไม่กล้าประคองแม่... กลัวไม่สง่า... กลัวเสียศักดิ์ศรี... ประคองแม่... เป็นเรื่องของ...คนใช้... หลายคน...ให้ประคองแม่.. ไม่กล้าทำ อายุ...

เวลาทำดี.. ไม่กล้าทำ...อายุ , เวลาทำชั่ว...กล้า...ไม่อาย... ใครเห็นภาพที่ไท้ไหน...กรุณาซื้อใส่กรอบ... แล้วเอาไปแขวนไว้ที่บ้าน...เอาใส่กรอบ เห็นภาพชัดเจนไหมครับ? เท่านั้น ...ยังน้อยไป...มาดูภาพที่ชัดเจนกว่านั้น...

หลังจากพระบรมศพสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว...เสร็จสิ้นแล้ว ราชเลขา..ของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว...มาแถลงในที่ประชุม...ต่อหน้าสื่อมวลชน...ว่า... ก่อนสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว...จะสิ้นพระชนม์ ปีเศษ ตอนนั้นอายุ 93 ในหลวง..เสด็จจากวังสวนจิตร.. ไปวังสระปทุมตอนเย็นทุกวัน

ไปทำไมครับ...? ไปกินข้าวกับแม่... ไปคุยกับแม่... ไปทำให้แม่... ชุ่มชื่น หัวใจ... พ่อเขาแกลงถึงตรงนี้ อัจฉริยะตกตะลึง..

ไอ้เห...ขนาดนี้เขียวหรือในหลวงของเรา

เสด็จไปกินข้าวมีเอี่ยมกับแม่... สัปดาห์ละกี่วัน... ทราบไหมครับ ? พวกเราทราบไหมครับ... สัปดาห์ละกี่วัน ? ... 5 วัน

มีใครบ้างครับ...? ที่อยู่คนละบ้านกับแม่ แล้วไปกินข้าวกับแม่ ... สัปดาห์ละ 5 วัน หายาก.....

ในหลวง มีโครงการเป็นร้อย... เป็นพันโครงการ... มีเวลาไปกินข้าวกับแม่... สัปดาห์ละ 5 วัน พวกเรา ซี 7 ซี 8 ซี 9 ร้อยเอก... พลตรี... อธิบดี... ปลัดกระทรวง ไม่เคยไปกินข้าวกับแม่... บอกว่า... งานยุ่ง

แม่บอกว่า... ให้พาไปกินข้าวหน่อย.. บอกว่า ไม่มีเวลา จะไปตีกอล์ฟ... ไม่มีเวลาพาแม่ไปกินข้าว... แต่มีเวลาไปตีกอล์ฟ... เห็นตัวเองหรือยัง ..?

พ่อแม่.. พ่อแม่แล้ว ก็เหมือนไม่ใกล้ฝั่ง... ผนตก... น้ำเซาะ... อึกไม่มานโค่น... พอถึงวันนั้น... เราก็ไม่มีแม่ให้กราบแล้ว...

ในหลวงจึงตัดสินพระทัย... ไปกินข้าวกับแม่ สัปดาห์ละ 5 วัน เมื่อตอนที่สมเด็จพระอภัย...93

สัปดาห์หนึ่งมี 7 วัน ในหลวงไปกินข้าวกับแม่ 5 วัน อีก 2 วัน ไปไหนครับ? ดร.เขาวี ณ ศิลวัฒน์... องคมนตรี บอกว่า....

ในหลวง... ก็คือ 8 วันพระ ... ก็คือ 8 นี้ยังไป...? ต้องงดข้าวเย็น... เลยไม่ได้ไปหาแม่... วันนี้เพราะ ก็คือ อีกวันหนึ่งที่เหลือ... อาจจะกินข้าวกับพระราชนิ... กับคนใกล้ชิด แต่ 5 วัน... ให้แม่ เห็นภาพชัดแล้วใช่ไหม...?

ตอนนี้เราขยับเข้าไปใกล้ ๆ หน่อย ไปดูตอนกินข้าว... ทุกครั้ง... ที่ในหลวงไปหาสมเด็จพระ... ในหลวงต้องเข้าไปกราบ ที่ตัก... แล้วสมเด็จพระ... ก็จะดึงตัวในหลวง... เข้ามาถอด... ก็ถอดเสร็จก็หอมแม่...

นพพรราชของลูกศิษย์

ตอนไหนหลวงเล็ก ๆ... แม่
เคยสอนอะไรที่สำคัญ... “อยาก
ฟังแม่สอนอีก” เป็นยังไปบ้าง...?
เป็นกษัตริย์... ปกครองประเทศ...
อยากฟังแม่สอนอีก...
พวกเรา เป็นยังงั้น...?
เราคิดว่า...เรารู้มาก...เราเรียนสูง...
เรามีปริญญา...แม่จบ ป.4
เวลาแม่สอน...ตะคอก

แม่ ตวาดแม่ กระทั่งทำให้แม่ เบื่อจากตากอยู่แล้ว... ราคาญ... พุดจ่าข้าชาก... เมื่อ
ใครจะหยุดพูตชะที... เราเหยียบย่ำ หัวใจแม่.....
พอสมเด็จพระเจ้าสอน... ในหลวงจะเอากระดาษมาจด... มีอยู่เรื่องหนึ่ง...ที่จำ
ได้แม่น... สมเด็จพระเจ้า...เล่าว่า ตอนเรียนหนังสือที่Swiss ในหลวงยังเส็กอยู่...เข้า
มาบอกว่า...อยากได้รถจักรยาน เพื่อน ๆ เขามีจักรยานกัน
แม่บอกว่า... “ลูกอยากได้จักรยาน... ลูกก็เก็บสตางค์...ที่แม่ให้ไปกินที่
โรงเรียนไว้ซิ” ...เก็บมาหยอดกระปุก...วันละเหรียญ...สองเหรียญ พอได้มาก
พอ...ก็เอาไปซื้อจักรยาน...

รูปภาพบางส่วนได้คัดลอกมาจากหนังสือสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี

นพพรราชของลูกศิษย์

นี่คือสิ่งที่แม่สอน... แม่สอนอะไร..ทราบไหมครับ...?
ถ้าเป็นพ่อแม่มบางคน... พอลูกขอ...รีบกดปุ่ม ATM ให้เลย ประเคนให้
เลย..ลูกก็ ฟุ้งเพื่อ...ฟุ้งเพื่อ... เหลิง...และหลงตัวเอง พอโตขึ้น...ชีวิตเบนเขิน
ตัวจริง...ก็ได้... ยิ่งตำรวจ...ยังได้...เพราะหลงตัวเอง..พอโตใหญ่ เห็นไหม...? ตามใจ
เทิดทูน จนเสียคน...
แต่สมเด็จพระย่า...เป็นยอดคุณแม่.. สร้างคุณธรรมให้แก่ลูก.. ลูกอยาก
ได้...ลูกต้องเก็บสตางค์ที่แม่ให้...ไปหย่อนกระปุก...
แม่สอน 2 เรื่อง คือ...ให้ประหยัด...ให้ยืนอยู่บนขาของตัวเอง
“ความประหยัด...เป็นสมบัติของเศรษฐี” ใครสอนลูกให้ประหยัดได้...
คนนั้นกำลังมอบความเป็นเศรษฐีให้แก่ลูก
พอถึงวัยผู้ใหญ่...สมเด็จพระย่าก็บอกว่า... “ประหยัดแล้ว...เราไปซื้อจักรยานกัน...”
“เอ้า...และกระปุก...ดูซิว่ามีเงินเท่าไร...?” เสริจแล้ว... สมเด็จพระย่าก็ถามให้... ส่วนที่
แถมนะ...มากกว่าเงินที่หย่อนกระปุกอีก...
มีเมตตา...ให้เงินลูก... ให้...ไม่ได้ให้ปลา...สอนลูกด้วย...สอนให้ประหยัด
สอนว่า...อยากได้อะไร...ต้องเริ่มจากตัวเรา... คำสอนนั้น...ติดตัวในหลวงมาจนทุก
วันนี้....

นสรวรราชของคณฤศยุ

เขบอกว่...ในสวณจรเนีย... คนที่ประหทยตที่สุด...คือ...ในหลวง... ประหทยตที่สุด...ทั้งน้...ทั้งไฟ... เรื่องฟ่งเพื่อ...ฟ่มเพอย...ไม่มี... เป็นอันว่...ภาพนี้... ชัดเจน..

หวังที่ 2. ยามป่วยใช้...หวังเจ้า..เฝ้ารักษา ดูว่ในหลวง ทำกับแม่ ยัง ใง...? สมเด็จพระ...ประชวร อยูที่โรงพยบาลศิริราช... ในหลวงไปเยี่ยม...ตอนไปนครับ...? ไปเยี่ยมตอน ตี 1 ตี 2 ตี 4 เศษ ๆ...จึงเสด็จกลับ... ไปเฝ้าแม่วันละ หลายชั่วโมง...

แม่...พอเห็นลูกมาเยี่ยม..ก็หายป่วยไปครึ่งหนึ่งแล้ว..

ทีมแพทย์ ที่รักษาสสมเด็จพระเจ้า... เห็นในหลวงมาเยี่ยม มาประทับ ก็ต้องพิต... ตามไปด้วย ต้องปรักษาทหรือกันตลอดว่...จะใหย่างใง...จะเปลี่ยนยาไหม..? จะ ปรึบปรุุงการรักษาย่งใง...ให้ดีขึ้น... ทำให้สมเด็จเจ้า...ได้รับการดูแลที่ดีขึ้น... เห็น ภาพใหม่...?

กลางคืน... ในหลวงไปอยู่กับสมเด็จพระเจ้า... คืนละหลายชั่วโมง..ไปให้ความ อบอุ่นทุกคืน
ลองหันมดูตัวเราเองซี... ตอนพ่อป่วย...ใส่ส่ทำเข้าไปดูหน่อยมึง ถาม ว่...ตอนนี้...อาการเป็นยังใง....?

นสรวรราชของคณฤศยุ

พ่อแม่...ยังไม่ทันตอบเลย ฉันมีธุระ งานยุ่ง ต้องไปแล้ว... ปล่อยให้ผ่านไป เห็น... พ่อแม่เป็นมารยาท... แล้วก็กลับ... เราไม่ได้ไปเพราะความกตัญญู... เราไม่ได้ไปเพื่อทดแทนพระคุณท่าน.....น่าอายไหม...?

ในหลวง...เสด็จไปประทับกับแม่... ตอนแม่ป่วย...ไปทุกวัน... ไปได้ความ อบอุ่น... ประทับอยู่วันละหลายชั่วโมง...นี่คือ...สิ่งที่ในหลวงทำ

คราวหนึ่ง...ในหลวงป่วย... สมเด็จพระเจ้า...ก็ป่วย... ไปอยู่ศิริราช...ด้วยกัน...อยู่ คนละมุมตึก... ตอนเข้า...ในหลวงเปิดประตู...แอด.....ออกมา... พยาบาลกำลังเขียน รดสมเด็จเจ้า... ออกมารับลมผ่านหน้าห้องพอด

ในหลวง..พอเห็นแม่.. รีบออกจากห้อง..มาแยงพยาบาลเข็นรถ มหาตเส็ก ...กราบทูลว่ ไม่เป็นไร..ไม่ต้องเข็น มีพยาบาลเข็นให้อยู่แล้ว ในหลวงมีรับสั่ง ว่.....แม่ขอองเรา.... ทำไม่ต้องให้คนอื่นเข็น..... เราเข็นเองได้...

นี่ขนาดเป็นพระเจ้าแผ่นดิน...เป็นกษัตริย์...ยังมาเดินเข็นรถให้แม่... ยัง มาป้อนข้าว...ป้อนน้ำให้แม่...ป้อนยาให้แม่...ให้ความอบอุ่นแก่แม่.....เลี้ยงหัวใจแม่... ยอดเยี่ยมจริง ๆ... เห็นภาพนี้แล้ว.....ซาบซึ้ง.....

มาตามดูต่อ.....

พระราชกรณียกิจ

หวังที่ 3. เมื่อถึงยาม...ต้องตาย...วายชีวา... หวังลูกช่วย..บิดา...เมื่อสิ้นใจ... วันนั้น... ในหลวง...ฝ่าลมเด็ดยา อยู่จนถึงตี 4 ตี 5 ฝ่าแม่อยู่ทั้งคืน... จับมือแม่..กอดแม่...ปรนนิบัติแม่...จนกระทั่ง... “แม่หลับ...” จึงเสด็จกลับ...

พอไปถึงวัง... เขาโทรศัพท์มาแจ้งว่า...สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ...ในหลวง..รีบเสด็จกลับไป..ศิริราช... เห็นสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ...ในหลวงทำอย่างไรครับ.....?

ในหลวงตรงเข้าไป...คุกเข่า.... กราบลงที่หน้าอกแม่...พระพักตร์ในหลวง...ตรงกับหัวใจแม่... “ขอหอมหัวใจแม่...เป็นครั้งสุดท้าย.....” ขบหน้าผาก...อยู่นาน... แล้วค่อย ๆ...เงยพระพักตร์ขึ้น... นำพระเนตรไหลนอง.....

ต่อไปนี่...จะไม่ให้มีแม่ให้หอมอีกแล้ว.... เขามี...กุมมีแม่ไว้ มีอันนี้ ๆ...ที่ไกวเปลนี้แหละ ที่ปั่นลูก...จนได้เป็น กษัตริย์... เป็นที่รักของคนทั้งบ้านทั้งเมือง...ชีวิตลูก...แม่บ้าน...

มองเห็นหัว...ปักอยู่ที่ผมแม่!... ในหลวงจับหัว...ค่อย ๆ หนีผมให้แม่...หัว...หัว...หัว... หัว...ให้แม่สวยที่สุด... แต่งตัวให้แม่...ให้แม่สวยที่สุด... ในวันสุดท้ายของแม่!

เป็นภาพที่ประทับใจอาจารย์ที่สุด... เป็นสุดยอดของลูกกตัญญู... หากที่เปรียบไม่ได้อีกแล้ว....

กษัตริย์...ยอดกตัญญู
ขอพระองค์จงทรงพระเจริญ
โดย พ.อ.(พิเศษ)ทองคำ ศรีโยธิน

คัดลอกมาจากหนังสือเรื่อง หุดความแล้ว...ที่...ได้แล้วคุณ

“...ปัญหาทุกอย่างไม่ว่าเล็กหรือใหญ่ มีทางแก้ไขได้
ถ้ารู้จักคิดให้ดี ปฏิบัติให้ถูก

การคิดได้ดีนั้น มีเชิงการคิดได้ด้วยลูกคิด หรือด้วยสมองกล
เพราะโลกเราในปัจจุบันจะวิวัฒนาการไปมากเพียงใดก็ตาม

ก็ยังไม่มีเครื่องมืออันวิเศษชนิดใด

สามารถขบคิดแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างสมบูรณ์

การขบคิดวินิจฉัยปัญหา จึงต้องใช้สติปัญญา

คือคิดด้วยสติรู้ตัวอยู่เสมอ

เพื่อหยุดยั้งและป้องกันความประมาทผิดพลาด

และอคติต่าง ๆ มิให้เกิดขึ้น

ช่วยให้การใช้ปัญหาพิจารณาปัญหาต่าง ๆ

เป็นไปอย่างเที่ยงตรง ทำให้เห็นเหตุเห็นผลที่เกี่ยวข้องกัน

เป็นกระบวนการได้กระจ่างชัด ทุกขั้นตอน...”

ความตอนหนึ่งในพระบรมราโชวาท ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตร

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 1 สิงหาคม 2539

“...เศรษฐกิจพอเพียงเป็นเสมือนรากฐานของชีวิต
รากฐานความมั่นคงของแผ่นดิน เปรียบเสมือนเสาเข็ม
ที่ถูกละเลยรองรับบ้านเรือนตัวอาคารไว้บนเอง สิ่งก่อสร้าง
จะมั่นคงได้ก็อยู่ที่เสาเข็ม
แต่คนส่วนมากมองไม่เห็นเสาเข็มและลืมเสาเข็มเสีย
ด้วยซ้ำไป...”

ความตอนหนึ่งพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

จากวารสารชัยพัฒนาประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๔๒